



OBČASNÍK



Obecné noviny obce Malé Zálužie

Ročník IV

Júl 2008

Slovo na úvod

Milí občania, opäť je tu ďalšie vydanie Občasníka v prvom polroku 2008.

„Stojíme na rázcestí, v každej minúte, v každej hodine, každý deň sa rozhodujeme. Každé rozhodnutie je v súlade so súhrnom hodnôt, ktoré sme si vybrali, aby vládli nášmu životu. Keď si vyberáme tento súhrn hodnôt, vtedy robíme najväčšie rozhodnutie svojho života.“ (Benjamin Franklin)

Prajeme všetkým dospelým príjemnú dovolenku a deťom prázdniny naplnené šťastím.

redakcia

Z činnosti obecného zastupiteľstva

Obecné zastupiteľstvo na svojich stretnutiach prerokovalo nasledujúce témy:

1. Program hospodárskeho a sociálneho programu – stanovenie priorít na obdobie rokov 2008 – 2013. – Čerpanie peňazí z európskych fondov je možné pre malé obce cez Ministerstvo pôdohospodárstva – Program rozvoja vidieka. Na to, aby sa peniaze mohli pýtať musí mať obec vypracovaný plán rozvoja, kde budú zahrnuté investičné akcie, ktoré chce realizovať.
2. Prípravou všeobecne záväzných nariadení. Všeobecne záväzné nariadenia ktoré boli v minulých rokoch prijaté, je potrebné postupne aktualizovať. V prvom polroku prijalo obecné zastupiteľstvo dve VZN: - O vytváraní životného prostredia a ochrane verejného poriadku;- O podmienkach držania psov.
3. Pôsobením obce v občianskom združení Mikroregión Radošinka. Tento vznikol v roku 2006, a jeho cieľom je riešiť otázky, ktoré presahujú rámec jednej obce, ale ktorými sa treba zaoberať spoločne. Dnes sú aktuálne otázky vybudovania cyklistického chodníka a tiež sociálneho zariadenia pre starších ľudí.
4. Podmienky aktivačných prác nezamestnaných občanov. Ide o práce, ktoré vykonávajú pre obec nezamestnaní občania, ale sú platené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny. Za rok 2007 sa uzatvárali zmluvy na 2 – 3 mesiace.
5. Riešenie odvozu komunálneho a separovaného odpadu. Likvidácia odpadov a ochrana životného prostredia je v súčasnosti jedna z najpreferovanejších otázok a tlak na dodržiavanie zákona o životnom prostredí bude stále silnejší.
6. Možnosť rozšírenia autobusových spojov - na základe požiadaviek občanov bola daná požiadavka na rozšírenie spojov. Od septembra bude chodiť autobus cez pracovné dni s odchodom 5.55 z Malého Zálužia.
7. Likvidáciou suchého dreva z obecných jarkov . V obecných jarkoch je suché drevo z polámaných a vyvrátených stromov. Po konzultácii na Úrade životného prostredia sme dostali odporúčenie, že drevo možno ponúknuť občanom. Bude treba stanoviť podmienky a zistiť záujemcov.
8. Otázkou výberu nového správcu cintorína a upratovaním domu smútku po pohreboch. Pán Kulišek sa vzdal funkcie správcu cintorínov a pani Kulišková sa vzdala prác na upratovaní domu smútku. Je potrebné nájsť za nich náhradu.

Hospodárenie obce za roky 2006 a 2007

V zmysle zákona č. 369 / 1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov bola vykonaná kontrola hospodárenia za jednotlivé roky a predložená obecnému zastupiteľstvu.

Za rok 2006 bol stav bankového účtu k 31.12.2006 413 345, 88 Sk

Bol vykonaný aj audit. Účtovná závierka obce M. Zálužie dáva pravdivý obraz o finančnej situácii k 31.12.2006. (vypísané zo správy auditora)

Za rok 2007 bol stav bankového účtu k 31.12.2007 535 647, 59 Sk

Audit dodnes nebol vykonaný, ale je objednaný.

Rozpočet na rok 2008 - plánované príjmy vo výške 1 423 000,- Sk

Stav bankového účtu k 15. 6. 2008 je 820 958,47 Sk

Viera Predanociová

MOJE SPOMIENKY NA PRVÉHO UČITEĽA V MALOM ZÁLUŽÍ

(Ernest Šaško: 9.12. 1878 – 19.6. 1949)

Ernest Šaško požehnané pôsobil najprv v Holíči na evanjelickej menšej cirkevnej škole v roku kanonickej vizitácie, ktorá tu bola 20. a 21. apríla 1902. V tejto vizitačnej zápisnici zachytené sú stručne i jeho životopisné dáta, ako aj prvý rok jeho učiteľovania. Tieto dáta dopĺňam z iných prameňov i z vlastnej osobnej skúsenosti na svojho prvého dobrého učiteľa z rokov 1926 – 1929 v Malom Záluží, bývalom Ujlačku.

Narodil sa 9. decembra 1878 v Tordáši v Belohorskej stolici z rodičov: Júliusa Šašku a Márie rod. Podhradskej. Tam jeho otec Július bol štátnym notárom a prešiel v tejto funkcii zanedlho do Sobotištia. Ernest Šaško – na mojom frekventačnom vysvedčení z r. 1931 sa podpísal ako „Arnošt“. Študoval na meštianskej škole v Senici a na štátnej preparandii v Kláštore pod Znievom, kde obdržal aj učiteľský diplom v r. 1901. Tohože roku dňa 18. augusta vyvolený bol za učiteľa menších dietok v Holíči (nižšie ročníky základnej cirkevnej školy). Tuná učil jeden školský rok. Od 28. septembra 1901 do 17. októbra 1902 je vykázané v cirkevnozborových účtoch, že za svoje učiteľovanie obdržal od cirkvi 805 korún aj 8 halierov. Majúc zákonnú spôsobilosť – podľa svedectva kanonickej vizitácie – učil v dolnej schátralej školskej budove adaptovanej z cisárskokráľovských komôr a sýpok, čiastočne zrenovovanej v r. 1879, každodenne od 9 do 11 hodiny predpoludním a od 2 do 4 hodiny popoludní okrem stredy a soboty. Ako príručné knižky užíval: Malý katechizmus Dr.M.Luthera, obrázkový šlabikár od Jána Bežu, druhú čítanku od Jána Bežu, maďarskú čítanku od Vilhelma Grosa. Cirkevnozborový holičsky konvent vopred schválil vizitačnú zápisnicu a v nej je poznačené osvedčenie farára Jána Jaromíra Boora o mladom učiteľovi Ernestovi Šaškovi, že „všetky predmety vyučuje s radosťou“ (23.3.1903 – záp.) Zamestnáva sa výlučne vyučovaním. Tak učil aj pisateľa týchto riadkov prvé tri ročníky základnej školy. Názorne, trpezlivo, rozvážne s múdrou láskou – akoby bol verným odbleskom svojho tunajšieho šéfa – správcu školy Pavla Groebľa v každom ohľade. Čo videl u neho tuná, to všetko praktizoval neskôr na poli ovocinárstva, štepárstva, včelárstva, stolárstva, kníhviazačstva, poľnohospodárstva, ľudového sporiteľstva aj v mojom rodisku v Malom Záluží.

Tu v Holíči Ernest Šaško znovu opakoval prosbu svojho zosnulého predchodcu o lepšom a zdravšom bývaní. Dňa 24. augusta 1902 na mimoriadnom konvente predseda oznamuje, že „učiteľ Ernest Šaško len pod tou podmienkou učiteľom pri cirkvi našej zostať mieni, jestli mu cirkev druhý byt poistí“. Cirkev mu ponúkla 60 korún ročne ako náhradu za iný slušný byt. Ten sa asi nenašiel, keď 19. októbra 1902 pán farár Boor školskému výboru oznámil, že „učiteľ Ernest Šaško z učiteľského úradu pri našej cirkvi zadakoval“.

Ernest Šaško prešiel za učiteľa na štátnu školu najprv do Vrbovic, kde pobudol jeden školský rok, potom do Pustej Vsi vo fliii ev.a.v.cirkvi Vrbové pri Piešťanoch,

kde učil do 31.12. 1904. V seniorálnej zápisnici nitrianskeho seniorátu zo 7.7. 1903 str. 10 je o tom reč: „Z Holíči učiteľ menších dietok odišiel na štátnu školu vrbovčianskych kopaníc“. V roku 25. 2. 1903 sa mu v Holíči narodil syn Ernest Ľudovít. S Annou rod. Vrablicovou sa Ernest Šaško sobášil v Holíči 14.9.1903 ako učiteľ na štátnej ľudovej škole vo Vrbovciach. Podľa Pamätnej knihy obce Ujlaček, ktorú on sám založil a viedol od r. 1930, potom Ujlaček bol jeho štvrtým a posledným pôsobiskom.

Do Malého Zálužia prešiel Ernest Šaško koncom roku 1904 a učil tam od 1. januára 1905 na štátnej najprv jednotriednej – od r. 1929 dvojtriednej ľudovej škole spolu s Ruženou Mesíkovou, modranskou rodáčkou, mojou druhou vynikajúcou dobrou učiteľkou, do konca r. 1938, keď sa utiahol na penziu. Postavil si pekný dom



vedľa môjho rodičovského domu a tak sme boli dobrí susedia. Pri prvej parcelácii sa mu ušlo niekoľko hektárov pôdy i lúk na Gemeinerovom a na Zajačom vršku.

Spolu s manželkou, najstarším synom Erinom a dcérou Annou (ktorú sme všeobecne volali „Nina“) hospodárili na malom majetku. Synovi Ernestovi zadovážil parnú mlátačku – nie samohybnú! Chovali parádne kone, aby svoju mlátačku pri námeznom mlátení obilia mohli prevážať od jedných kobyľín k druhým. Pri tom ešte aj na dôchodku bol Ernest Šaško účtovníkom úverného družstva od r. 1924 a do tajov sporiteľničného účtovníctva zasvätil aj svojich nástupcov. Dcéra Paulína sa vydala za župného úradníka Štefana Kutzkého, pochádzajúceho zo Skalice. Syn Ladislav bol úradníkom elektrárni a dosť skoro zomrel. S najmladším Karolom sme ako rovesníci – vrstovníci boli spolužiaci a verní priatelia od detstva do pozdnej staroby. Keď nám ihriskom bola zaprášená ulica pred školskou budovou, mali sme založený aj futbalový klub „F.C. Ujlaček“. Jeho otcovi, pánu správcovi Ernestovi Šaškovi sme pomáhali pri

ochotníckych divadelných hrách počas našich stredoškolských štúdií v Nitre. Divadlo sme hrávali v školskej sieni a až do konca sme mávali javisko, ktorého kulisy majstrovsky namaľoval náš pán učiteľ Ernest Šaško. Tie v našich detských dušiach vylúdili ilúzie krásneho sveta, v ktorom dobro vždy víťazilo nad zlom. Ernest Šaško bol obetavý a tichý služobník Pánov, ktorého pamiatke blahorečím. On ma naučil nielen prvým písmenkám abecedy svojším názorným spôsobom (mimikou a rukami sme znázorňovali jednotlivé písmená šlabikára) a základom matematiky, lež aj premnohým duchovným i národným piesňam, rečňovankám, ktoré sme prednášali na „exámene“ v prítomnosti pána dekana Ladislava Zá-

thureckého. Pri záverečných školských výstavkách ručných prác to boli nezabudnuteľné nádherné sviatočné i slávnostné chvíle, ktoré zanechali trvalé stopy v srdciach detí i dospelých. Keď bolo treba, Ernest Šaško zastupoval aj v kerťanskom kostole kantora organistu Al. Bogyaya.

Zomrel na I. slávnosť svätodušnú 19. júna 1949. Zúčastnil som sa jeho pohrebu cestou do Príbety, kde som vtedy posledný týždeň vypomáhal ako administrátor presídlencom. Pochovaný je na hornom cintoríne nad železničnou traťou spolu so svojimi mnohými žiakmi v Malom Záluží.

Pavel Proksa - Kostolníkov
Holíč, 18.10.1999

FILM JEŽIŠ

V priebehu troch dní sme mohli prijať od Pána Boha nesmierne požehnanie a povzbudenie vo viere v Pána Ježiša Krista. V dňoch od 3.6.- 5.6. 2008 roku Pána Ježiša Krista sme mali možnosť všetky vekové kategórie spoločne ale aj ekumenicky sledovať dramatický príbeh Ježišovho života. Tento film je natočený podľa Lukášovho evanjelia a je historicky najpresnejším o živote Pána Ježiša Krista. Kto je vlastne Ježiš? Na túto otázku sa snaží dať odpoveď známy režisér John Heyman. Deväť rokov strávil umeleckým stvárňovaním prostredia Palestíny prvého storočia, aby mohol natočiť film o jedinečnom živote Pána Ježiša Krista. JEŽIŠ je najprekladanejším a najsledovanejším filmom v histórii, bol preložený do viac ako 760 jazykov a dialektov, dohromady ho videli viac než 4miliardy ľudí vo viac než 219 krajinách sveta. Ekumenické premietanie filmu sme mohli uskutočniť aj v rámci ochotnej pomoci zo strany našich obcí a Obecných úradov v Nových Sadoch, Malom Záluží, Nitrianskej Blatnici a Radošine. Veľmi pekne chceme poďakovať aj vedeniu obcí, ale aj rímskokatolíckym bratom farárom: Mgr. Štefanovi Novanskému, Mgr. Hužovičovi, Mgr. Lubomírovi Havranovi pánovi dekanovi, zo spomínaných obcí, ktorý urobili propagáciu filmu a pozívali svojich veriacich. Pričom Pánu Bohu veľmi pekne ďakujeme aj za brata Mgr. Juraja Kohúta z naddenomináčnej misijnej organizácie/ hnutia: „HLAS PRE KRISTA“, ktorý pôsobí v Leviciach a priniesol pravdivý príbeh o živote i diele Pána Ježiša Krista očami mladých detí aj do našich ZŠ. Premietanie filmu sa z jeho strany uskutočnilo úplne zdarma, pričom sa rozdával Minimagažín (časopis k filmu): „KTO JE JEŽIŠ?“, v ktorom sa nachádzajú napríklad také titulky ako je samotný nadpis brožúry ale aj:

- Päť dôvodov, prečo veriť v Ježišovo zmŕtvychvstanie
- Nádherný plán pre tvoj život
- Film Ježiš: Dramatický príbeh života

Časopis je farebný a obsahuje fotografie z filmu Ježiš použité s povolením The JESUS Film Projekt, pričom grafickú úpravu robil TRILABIT s. r. o. Na konci Magazínu je anketový lístok, ktorý sa môže vyplniť a zaslať poštou na dve dole uvedené adresy. Anketové lístky sa rozdávali aj pred premietaním celovečerného filmu a zbierali sa naspäť pre brata Mgr. Juraja Kohúta, ktorý zdarma pre naše deti i dospelých priviezol so sebou skoro 500ks a 3 veľkosti Nových Zmlúv od Medzinárodného zväzu Gideonovcov. Po premietaní filmu bolo možné zakúpiť si aj kresťanskú literatúru ako napr.: „VIAC AKO TESÁR“, ktorú napísal Josh McDowell, „LÁSKU DAŤ LÁSKU BRAŤ“ od Josh McDowell a Paul Lewis, „PÔST, MODLITBA A PREBUDENIE“ Bill Bright (Knihy môžeme čitateľom i zapožičať z Evanj. a.v. farského úradu), DVD (môžeme prehrať v domácnostiach aj v ZŠ či MŠ) i videokazety. Trojjediný Boh: Nebeský Otec, Pán Ježiš Kristus Boží Syn i Duch Svätý nás aj skrze tento film JEŽIŠ volal do ekumenického spoločenstva všetkých vekových kategórií, aby sme hľadali to čo máme spoločné, to čo nás spája, to čo nás zjednocuje vo viere, ale ako sa to stávalo a stáva nie všetci pozvanie prijmeme/ prijímame :-). Skôr nesmierne veľa výhovoriek nájdeme, ako povedať Božiemu volaniu skôr „Nie“ ako „Áno“ :-).

Pozvanie na FILM JEŽIŠ bolo ešte jedno v tomto období, ako to už býva :-) na celovečerné premietanie do kinosály v Nitrianskej Blatnici, ktoré sa uskutočnilo 20. 6. 2008. r. P.J.K., to bolo presne v piatok večer o 18:00hod. Film trval 2hodiny 15minút. Pán Boh nás určite aj skrze tento film duchovne obohatil a naplnil, veď je s nami po všetky dni v našich životoch až dokonca.....

Mgr. Marianna Jančušová r. Maďarová
evanj. a. v. farárka v Nových Sadoch

PRÍDĽ KRÁĽOVSTVO NEMOŽNÉHO

Práve týmito slovami parafrázuje prof. Tomáš Halík známu prosbu z modlitby Otče náš: „Príď tvoje kráľovstvo“. Známý český filozof, sociológ a teológ chcel takto vyjadriť napätie medzi prísľubom Božieho kráľovstva a realitou súčasnej spoločnosti.

Z čisto racionálneho a pragmatického pohľadu súčasnej sekularizovanej spoločnosti sa „logika“ Božieho kráľovstva a dôvera v Boha javí ako bláznovstvo. „Apoštolovia povedali Pánovi: Pridaj nám viery! Pán vravel: Ak by ste mali vieru ako horčičné zrnko a povedali by ste tejto moruši: Vytrhni sa aj s koreňom a presad sa do mora! – poslúchla by vás.“ (Lukáš 17, 5-6 slov. ekum. prekl.) Jeden chlapec pozorne počúval v kostole tieto slová. Zašiel k potoku za dedinou, kde v tej dobe rástlo ešte veľa moruší, vyhlíadal si jednu a z celej sily svojej úprimnej viery jej v mene Ježišovom prikázal, aby sa presadila. A výsledok? Nestalo sa nič. Moruša spokojne a zanovito zostala na svojom mieste.

Určite by sme hneď toho malého chlapca chlácholili, že Pán Ježiš to tak doslova nemyslel, že to bola len určitá hyperbola, tak typická pre orientálny spôsob vyjadrovania. Len čo potom z tohto Ježišovho výroku zostane, ak ho príliš zjemníme a oberieme o jeho pôvodnú prekvapivosť? Kristus tu naozaj hovorí o tom, že viera je schopná robiť aj „nemožné veci“. Často býva tento jeho výrok chápaný tak, že Ježiš sľubuje „silne veriacim“ ľuďom, že budú schopní podávať neobyčajne veľké, obdivuhodné výkony. Tento typ ľudí nevyhnutne potrebuje „produkovať nejaké aktivity“ s predstavou, že živá farnosť je len tá, kde sa stále niečo organizuje, že „úspech viery“ závisí iba od ich výkonov. Na všetko majú ľahkú odpoveď. Tomu sa hovorí lacná viera.

Podobne pochybný výklad týchto Ježišových slov spočíva v zámene „silnej viery“ za „autosugesciu“. Vždy som sa desil ľudí s týmto krčovitým postojom „silnej viery“, pretože táto „akože viera“ vôbec

nesmeruje k Bohu. Je to skôr vycvičený postoj seba potvrdzovania a zaháňania pocitu neistoty, ktorý niekedy ústi do fanatizmu a fundamentalizmu, v lepšom prípade sa uzavrie v komplexe „obliehanej pevnosti“.

Aká je teda tá „viera malá ako horčičné zrnko“, ktorú prisľúbil Ježiš? Viera, ktorá dokáže niečo nemožného a absurdného, nevidaného a nemysliteľného? Najradikálnejšie prejavy tejto opravdivej malej viery vidím u ľudí, ktorí majú ešte aj dnes odvahu robiť veci, ktoré sú slabošské, bláznivé a pochabé v očiach tohto sveta. Odpúšťajú vtedy, keď majú možnosť sa pomstiť, usilujú sa byť prívetiví aj voči tomu, kto si to nezaslúži, snažia sa prihovoriť tomu, kto odmieta komunikovať, nie sú naviazaní na materiálne veci, tam kde sa väčšina rozhodla pre materializmus, dokážu sa tešiť z maličkostí, sú vďační a otvorení aj vtedy, keď riskujú, že budú zraniteľní...

V očiach tohto sveta, a priznajme si, že neraz aj v našich očiach, sú toto všetko veci dnes oveľa neveriteľnejšie a nevidanejšie, než keby sa strom na slovo človeka sám presadil na iné miesto. Práve títo ľudia sú nádejou, že ono kráľovstvo nemožného raz naozaj príde. Toto kráľovstvo nemožného je z pohľadu tohto sveta „kráľovstvom absurdity“, kde platí iná logika než v tomto svete – „logika paradoxu“, kde sa robí kariéra „smerom dole“, kde sa nadstavuje aj druhé líce, kde poslední budú prvými, kde robotník poslednej hodiny dostane rovnakú mzdu ako ten, čo niesol horúcosť dňa...

Veľký židovský mysliteľ Emanuel Levinas tvrdil, že Boh sa nezjavuje človeku inak než v tvári blížneho. A má z istého uhlu pohľadu pravdu. Nech nechýbajú medzi nami ľudia kráčajúci do Božieho kráľovstva – kráľovstva nemožného, ktorí vo svojej malej viere ako horčičné zrnko, budú robiť „neobvyklé veci“. Ujmú sa úlohy, ktorej sa kedysi zriekol Kain: stanú sa strážcami svojho brata. Už nebudú pociťovať zodpovednosť len za seba, ale aj za druhých, za stav spoločnosti.

Mgr. Štefan Novanský,
správca farnosti

Bolo to dávno.....

„ Dievčatko vstávaj, treba ísť do školy! Karol už napásol kravy, už ich ženie domov.“ Takto som bola deň čo deň budievaná, aby som sa mohla vychystať do školy, ktorá bola od nás dobrý kúsok cesty. Keď si spomínam na Karola, chlapca asi 9-10 ročného, mám z toho ešte aj po toľkých rokoch smutné spomienky. Karola, ktorý bol chlapec z detského domova si zobrala jedna bohatá rodina, ktorá ho neľudsky využívala na rôzne domáce a nie ľahké práce. Zavčasu ráno vstával, vyhnali mu na lúku 6 kráv a kým išiel do školy, tieto musel napásť. Ešte k tomu

dostal aj bitku, ak mu kravy prešli na zakázanú lúku, ktorá bola vyhradená na kosenie sena pre spomínané kravy a kone. Bolo to obyčajne keď od únavy a zimy zaspal. Aj stravu mali slabú, lebo pre sluhov sa varilo osobitne ako pre členov rodiny. Spával v maštali medzi jeho kravkami na posteli urobenej z dosák tak, ako chodil celý deň oblečený a prikrýval sa dekami, ktoré gazda používal na prikrývanie koní. Nečudo, že v škole s ním nechcel nikto sedávať pre „vôňu“ ktorá z neho vanula, takže sedel v poslednej lavici. Aj keď sme ho ľutovali, lebo sa zajakával, aj

tak sme ho často provokovali otázkami: „Karol, kedy Ti vykypí kaša?“ lebo on mal aj meno smiešne, priam rozprávkové – Kipikaša. Keď porovnáam detstvo detí vtedy a dnes v detských domovoch, je to úžasný rozdiel. Takýchto detí bolo u nás v rodinách viacej. Brali si ich kvôli peniazom, lebo dostávali na ne finančné príspevky. Bola to vojnová doba. Republika bola rozdelená na Slovenský štát a Protektorát. No po vojne deti odišli naspäť do detských domovov, ale niektoré sa k týmto rodinám hlásili aj v dospelom veku. O Karolovi som viac nič nepočula.

Prešla jeseň, zima a prišla búrlivá jar. Keďže sme bývali na hranici moravsko-slovenskej po porážke hitlerovských vojsk na ruskom fronte, títo húfnu utekali autami i na vozoch domov. Ďalšia nevýhoda bola, že vedľa sme mali železnicu, ktorá viedla z Moravy do Nového Mesta nad Váhom a na nej 3 tunely a 2 veľké viadukty. Jeden najdlhší 2,5 km, hneď blízko nás strážili vojaci, ktorí zradili ruskú armádu. Volali sme ich Vlasovci. Báli sa, aby z nich niektorý nevyhodili partizáni, o ktorých v okolí Myjavy nebola núdza. Jeden most predsa poškodili, aby Nemci od nás nevynášali do Nemecka zbrane na východný front. V susednom dome bola zriadená slovenská colnica a na moravskej strane vybudovali drevené baraky, kde boli nemeckí colníci. Slovenskí colníci bývali pri tuneli v dome, ktorý patril železnici. Jeden z nich chodil k nám kupovať mlieko. Mal obrovského psa, ktorý mu nosil na colnicu raňajky. Išiel po stope svojho pána. Raz ráno jeho pán prišiel z domu najskôr k nám. Pes išiel po stope a prišiel tiež k nám. Ale nám nahnal strachu. Búchal labami na dvere, všade pochodil, ovoňal a išiel za ním na colnicu. Vtedy som od strachu vyskočila na stôl.

Obchod sme mali na moravskej strane. Keď som išla na nákup, div som neomdlela od strachu, keď som stretla nemeckých colníkov so psami, ktorí hliadkovali hranicu. Tak som poctivo zdravila „Na stráž!“ Zatvorila sa aj škola, lebo nebolo nablízku inej budovy, kde by mohli byť ubytovaní spomínaní vojaci. Jedného dňa, keď sa front už nezadržateľne blížil, zastal na našom dvore nemecký veliteľ aj s partiou vojakov, rozložili sa so svojimi inštrumentmi a podkúvali kone. Zdržali sa asi týždeň. Bol celkom milý, zdalo sa, že vojny mal plné zuby. Môj dedko vedeli trochu po nemecky, tak sa s ním čo to dohodli. Ukazoval nám aj fotografie svojej rodiny. Mal syna v mojom veku a veľmi po ňom túžil. Nevadilo mu pri robote, že mu nad hlavami aj našim domom nadletovali ruské Ráty. Na mňa raz zvrieskol, lebo som utekala do krytu, ktorý sme mali pripravený v jarku, aby som si rýchlo ľahla na zem, veď ma mohli zastreliť. Po týždni ich vystriedala iná partia, ale ich veliteľ bol typický odmeraný Nemec. Front sa nezadržateľne blížil. Moji rodičia si mysleli, že u nás, keďže sme boli na hlavnom ťahu, to bude pre nás veľmi nebezpečné, preto mňa, moju dvojročnú sestru a babičku odviezli k tete na kopanice vzdialené od

hlavnej cesty v nádeji, že sa vyhneme najstrašnejšiemu. No to bol práve omyl. Tam som zažila čo je vojna. Odvtedy nechcem pozerať žiadny vojnový film. Jeden nemecký vojak sa zabarikádoval vedľa tretieho domu doskami a odtiaľ z guľometu strieľal ako posadnutý. Samozrejme strely lietali aj na odvetu. Strýčko mal tiež pripravený úkryt, preto sme sa všetci presťahovali tam. Báli sme sa, aby sa s domom niečo nestalo, lebo strely len tak hvizdali, hľadali horlivého strelca. No v úkryte sa stala pohroma. Teta mala malého jednoročného syna. Moja dvojročná sestra prehryzla cumlík na Martinkovej fľaške, takže sme sa museli vrátiť naspäť. Po kolenách prikrčení sme liezli hore sedom, lebo nad nami to vyzeralo hrozivo. Doma sme sa umiestnili tak, aby nás prípadne strela nezasiahla. K večeru strelba prestala, len cez okno sme videli ako po ceste nosili na nosidlách ranených vojakov. Čo sa stalo s našim susedom strelcom, nevieme. Ráno tam už boli ruskí vojaci. Ešte sme tu niekoľko dní zostali, ale zvedavosť nás trápila, čo je s našimi. Doma to prežili oveľa pokojnejšie. Prišli však zbytočne o život dvaja mladí ľudia, ktorí išli vítať ruských vojakov, mysliac, že už je koniec. Z náprotivného lesa ich zasiahli nemecké strely. U nás sa zase pre zmenu ubytovali rumunskí vojaci. Objavili, že máme šijací stroj, tak na ňom prešivali hrubé vojenské kabáty, až ho zničili. A hoci bolo už po vojne, zdalo sa, že je všetko v poriadku. Môj otec mali za skriňou schované kolesá z bicykla. Jeden z tých šikovných krajčírov ich objavil a silou mocou chcel ten bicykel. No môj otec si tvrdohlavo bránil svoj majetok a keby nebol zasiahol ich ruský veliteľ, nie je isté ako by to bolo dopadlo. Hrozil im zastrelením. Konečne sa odsťahovali aj poslední vojaci a začali sa práce na upratovaní zvyškov vojny. Našli sa aj nevybuchnuté míny. Pyrotechnici začali na ich likvidácii. Z jednej míny črepina prerazila dve laty na plote a môjmu otcovi priamo do kolena, ktorý sa práve vtedy objavil pri studni po vodu. To bola tragédia. Na voze sme ho viezli do nemocnice v Piešťanoch. Vo vojnovom čase nebola vybavená ani odborníkmi, ani technikou, aby sa koleno do pôvodného stavu. Trvalé následky zostali, koleno bolo neohybné. Vlaky vtedy nechodili, lebo jeden most bol poškodený, autobusy vtedy na tejto trase neexistovali. Moja mamička chodili 39 km peši na návštevu do nemocnice. Aj škola sa vyprázdnila, ale nebola schopná používania. Vojaci zničili všetko, čo bolo z dreva. Lavičky a skrine popálili. Školský rok sa predčasne skončil. To boli najdlhšie prázdniny. V novom školskom roku som sa tam už nevrátila, lebo som odišla do meštianky.

Tolko z mojich najstarších spomienok z detstva.

Alžbeta Proková,
č. d. 16

Burina naša každodenná.....



Poznáte to veľmi dobre - rastie a rastie. Brata, sestru nepozná. A kedy s ňou vlastne začať bojovať, aby vás, nebudaj, neohovárali susedia? Stačí a vtedy začne sýtozelený živel priam oblizovať rýny na strechách, alebo o niečo skôr? Problém je v tom, že len čo sa s ňou pustíte do nerovného boja, musíte zákonite ťahať za kratší koniec. Alebo si ľahnúť do humna a čakať a čakať, kým sa začne nejaké stebielko nesmelo tlačiť na svetlo sveta a - tu ho má... Aký gazda, taký krám, zvyklo sa hovoriť. Zrejme to stále platí, hoci výhovorka stojí gro. Áno, je tisíc zdôvodnení, prečo dávame tolko priestoru tejto časti divej prírody, hoci aj nechtiac. Na druhej strane sa radi kocháme záhradkou, kde je všetko porobené tip-top, akoby v podobe obrázka vystrihnutého z nejakého farebného časopisu. Závidím majiteľom takýchto obrázkov, ktorí sa tým vlastne podpisujú do prezenčnej listiny obce a držia jej fiktívnu zástavu veľmi vysoko. Vzorne upravený priestor na priedomí, voňajúce záhony plné kvetín, vystrihaný „rigol“, v ktorom sa neodváži vzísť ani jediná burinka, čerstvo natretý plot a okolo čvirkajúce vtáčiky. Ilúzia? Vôbec nie. Už dnes sa stačí poprechádzať po Ujlačku a sami dobre viete, že to tak je aj tu...

Peter Buček

Dokonalé ráno

Cez zatiahnuté mraky sa mocne predieralo slnko. Jeho štekklivé lúče sa neostýchali vkĺznuť cez tmavý záves mojej izby a pohľadiť ma slabými paprskami. Vedela som, že o pár sekúnd isto zazvoní budík, preto som ho ešte celkom v spánku vypla. V myšlienkach som si prebehla, čo ma všetko dnes čaká a zhnusene som zamrncala. Už je tu ráno. Zase nový deň. Zase osud napíše novú stranu v knihe s názvom Môj život. Po chvíli som uskutočnila, ako každé ráno, sadu mojich ranných zvykov. Zvyčajný leví rev zazývania patrilo nerozlučne k nim. A reakciu naň tvorilo mocné natiahnutie všetkých kostí, ktoré vzpružilo oddychnuté telo a nabudilo novú energiu. Odtiahla som prikrývku do polovice postele a nevládajúc vstať som ešte chvíľu meditovala.

Sediac v strede postele som unavene pritiahla kolená k prsiam, pevne ich zopäla rukami a hlavu som zničene oprela o ne. Viečka mi stále klesali a musela som ich na chvíľu privrieť. Vedela som, že je načase pohnúť sa, ale oslabnuté telo nepočúvalo. Radšej som dumala, aké oblečenie ma dnešný deň bude sprevádzať. Aj tak by som pri šatníku vystála jamu, kým by som sa rozhodla, čo si vziať na seba, tak porozmýšľam radšej takto, v polospanku. Hoci som nemala bohatý šatník, táto otázka mi prebehla hlavou každé ráno. „Aj tak vo všetkom vyzerám hrozne!“ tupo som zhodnotila a spomenula som si na odraz v zrkadle, ktorý ma plaší vždy, keď okolo neho prejdem. „To nie ako tie modelky, ktoré vyzerajú krásne aj vo vreci!“ v myšlienkach som sa posťažovala nad krutosťou matky prírody, ktorá nenadeľuje rovnako krásy každému.

K ságe ranných návykov patrila aj šálka kávy. Málokedy som si ju stihla dať doma, ale dnes mi neobyčajne nabehla slina na jej teplý dúšok. Nezameniteľná aróma čiernej tekutiny oblievala moje chuťové zmysly. „Mm, a keď si ju dolejem mliekom!“ myšlienky presne vnímali, ako sa čarovne zmení čierna farba kávy na lahodnú krémovú. Ten úžasný obraz som mala pred sebou

akoby bol skutočný. Na chvíľu som pevne privrela oči. Sedela som na príjemnej terase sledujúc východ slnka. Čerstvý jemný vánok, tak lahodne poletoval okolo mňa, že by som sa s ním rada pohrala. Načiahla som sa po šálku kávy a prútené kreslo zaprašťalo už po niekoľkýkrát akoby mu vadili moje pohyby a prinášali nové vlny bolesti. Vôňa čiernej šibalky ma dlho dráždila a ja som jej nevládala odolať. Privoňala som k nej a zľahka som privrela oči, aby som vnímala jej vábivú vôňu. Pomaličky som otvárala oči, ako v spomalenom filme a s pokojom v duši som uprela pohľad na pokosený trávnik predomnou, ktorý rozvoniaval rannou rosou. Jeho šťavnatá vôňa bola popri káve síce slabo vnímateľná, ale zato veľmi zreteľná, čistá a tak prudko návyková. Slnko sa svojím hrejivým dotykom zakrádalo po trávniku, čím ďalej tým viac. Hoci som sedela v tieni, už som cítila jeho teplé ale nesmelé lúče, ktoré sa ma občas nebáli dotknúť. Na trávniku vytvárali zlatý až oranžový nádych a ja som zostala úplne očarená krásou rána. Rukou som pevne oblapila šálku, teplý mok v nej mi zahrial ruky, aj keď to nebolo priveľmi nutné. Ešte raz som privoňala a cítiac vhodnú teplotu kávy som si upila. Pomaličky a málo, aby som si vychutnala každý malý dúšok celkom dokonale. Úžasná jemne horkastá chuť sa mi rozliala po jazyku a dlho ho neopúšťala. Hlbšie som sa posadila do kresla a hlavu som si oprela o prútené operadlo. Bola som šťastná a práve som pochopila význam slova dokonalosť. Vychutnávala som si prenádherné ráno. Ako málo mi stačilo k šťastiu a spokojnosti. Celkom jednoduchá káva a pekné slnečné ráno. Nič viac mi nechýbalo. Hoci som bola ešte zakutraná v posteli so zalepenými očami, predstavu o chuti kávy a krásnom ráne som mala pred sebou ako v kine na plátne. Rýchlym pohybom som sa rozmotala z kľbka, v ktorom som sedela na posteli. S chuťou kávy na perách som prudko vstala. Hlavou mi ešte prebleslo, že by som si mohla ovlažiť tvár prúdom chladnej vody, ktorý by ma prebral. „Veď si postavím vodu na

kávu a umyjem sa potom.“ Racionálne som si zamrmala a uzatvorila tak akékoľvek návrhy. Bola som spokojná, aká logika mi ráno snáď urýchli čas. Keď by som sa šla do kúpeľne umyť, stratila by som zopár minút. Takto si dám vodu na kávu a kým mi zovrie, umyjem sa a hneď si ju pôjdem zaliať. A rýchlejšie mi vychladne. Nemala som predsa čas nazvyš, ráno som mala presne naplánované a ak by sa stalo niečo nepredvídané viedlo mi to k meškaniu, ktoré si nemôžem dovoliť. Už som sa pomaly tiahla ku kuchyni, šľapkami som šúchala po dlážke tak silno, že som bola rada, že už nikto nie je doma a vstávam posledná. Isto by som svojím sloním pazvukom zobudila celý dom. Zapla som kanvicu, do ktorej som ešte poslepiacky naliala vodu. Svoju slepotu som si uvedomila, keď som pocítila chladný prúd vody, ktorý mi ovláčil celú ruku a vnímala som ho iba hmatom. Druhou rukou som sa už naťahovala po rýchlo-varnú kanvicu a zahatala tak voľne prúdiacu vodu. Praštie vody v uzavretej nádobe ma ubezpečil, že voda tečie priamo do kanvice, čiže tam kam má. To sa mi už podarilo aj viac roztvoriť oči a ako-tak sa už prebrať. S odhadom vody som ukončila napúšťanie a nemotorne kanvicu vrátila späť na miesto. Už naspamäť naučená som stlačila tlačidlo, ktoré spúšťalo ohrev a ani som sa už neuistila či svieti svetlo dosvedčujúce funkčnosť. Zvuk kanvice mi to doložil, keď som už zabáčala na tmavú chodbu smerom do izby. Vidiac teplú posteľ, hoci vyzerala ako po atómovom výbuchu, sa mi zacnelo ľahnúť a zaboriť sa do teplého a mäkkého vankúša s voňavou prikrývkou. Provokačný úškľab prikrývky ma takmer presviedčal, aby

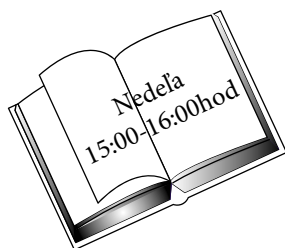
som si ešte chvíľu poleñošila. „Slastný víkend!“ prebehlo mi hlavou a neriskovala som ani pár minútové zdriemnutie, ktoré som mala niekedy vo zvyku, keď som bola prehnane unavená. Šmahom som pozrela na hodinky a už som nemala čas na úvahy, musela som sa prichystať do školy. Za pár minút som bola navlečená v rifliach a tričku a behom som si šla zaliať kávu, ktorá sa už isto v kanvici zopárkrát prevárala. Musela som zakliať, keď sa mi vreľá voda v šálke rozprskla na všetky strany a rovnako vreľé dobnutia som cítila na zápästí aj hánke ruky. Rýchlo som si pridala cukor a mlieko nevedomujúc si, že som aj to rozliala a cukor trochu porozsypala. A už vôbec som nemala čas vnímať opojnú vôňu kávy, hoci ňou bol zaplnený celý dom. Ani nie za pár minút som sa domaľovala, hoci mi to na kráse nepridalo, a naskočila do obľúbených tenisiek. Síce bolo teplé jarné ráno, bundu som si ešte šmahom prehodila na seba. Hodinky už varujú ukazovali čas môjho odchodu, preto som sa ešte skontrolovala v zrkadle. „Sakra, káva!“ nepokojne som zamračila čelo a stratila som už na teplý nápoj akúkoľvek chuť. Skokom som pribehla k drezu a vzala rýchlym chvatom šálku. Držiac v rukách kľúče, ktoré som si už prichystala, som hrnček veľmi nešikovne zachytila a pred mojimi očami sa mi vyšmykol a zrútil sa rovno na zem. Ledva som stihla odskočiť pred obrovskou lavínou črepov a vrelej tekutiny. Na zemi zostala len obrovská kaluž, v ktorej sa topili hrubé črepiny šálky. Zostala som nemo stáť a pozorovať úkaz na dlážke. Už dlho sa mi nič tak veľmi nepodobalo na obraz môjho vlastného života tak, ako táto spúšť na dlážke. Bolo to také identické...

Lubica Plesníková

Knižné novinky

Detská literatúra:

Beletria: Brat, R – Útek z raja
 Ericksonová, C – Poznala som lásku (denník M. Antoinetty)
 Ďuranová, M – Teraz to už viem
 Urban, Milo – Živý bič
 Kirschner, J – Tréning egoistov
 Kirschner, J – Ako zvíťaziť bez boja
 Nagyová-Džerengová, P – Nepýtaj sa, kde som
 Brennan, H – Tajomstvo Atlantídy
 Trevor, W – Putá osudu
 Izakovič, I – Biskup a kráľ
 Winterberg, Y – Metresy



Reesová, G – Perfektná mama
 Cabotová, M – Zalúbená princezná
 Šulajová, Z – Džínsový denník
 Nagaj, O – Čo slniečko videlo
 Reynes-Midant, B – Trpaslík z Puntu
 Malá morská víla – ang. – slov. rozprávka
 Giorda – Kefalova pomsta
 Burnie, D – Chráňme si svet! Zem
 Detský lexikón A – Z
 Fakty a rekordy
 Steele, P – Obrazový atlas Ľudia a krajiny

Odborná literatúra:

Čarovný svet
 Wistrich, R – Hitler a holokaust
 Berdičevskij; Kollárová - Ruština pre samoukov
 Sloh na dlani
 Križan, J - Zmaturuj z biológie
 Encyklopédia miest a obcí Slovenska
 Rusko-slovenský frazeologický slovník
 Metamorfózy moderných dejín do 2. sv. vojny
 Metamorfózy moderných dejín po 2. sv. vojne
 Caltíková, M – Sprievodca dielami slov. a svetovej literatúry A, C
 Francúzština pre samoukov

Periodiká: Historická revue, Záhradkár, Môj dom

Zuzana Plesníková
 knihovníčka

Deň detí

31. mája 2008 sa v obci Malé Zálužie uskutočnila slávnosť Dňa detí. Prvým bodom programu bolo úvodné privítanie detí, rodičov a starých rodičov pani starostkou obce Vierou Predanocovou. Hneď na začiatku obohatil Deň detí, svojím vystúpením, folklórny súbor Pelikánik z Nových Sádov pod vedením Veroniky Pleškovej. Po tomto vystúpení sa mohli deti zapojiť do vopred pripravovaných športových disciplín: skok vo vreci, hod loptou, skok na



švihadle, pingpongový slalom..., za čo dostávali patričné sladké odmeny. Popritom niektorí chlapci hrali futbal na ihrisku za bývalou materskou školou. Počas celého popoludnia hral diskokey Tomáš. V závere si deti opekali špekáčky a verím, že mysleli na mnoho pekných zážitkov, ktoré si odnášali z tohto dňa.

Podujatie sa uskutočnilo aj za podpory miestnych podnikateľov: Potraviny-pani Kopečná, Flamenco- pán Oľapka, Fence a Garden s.r.o, Slávik a spoločníci, Jednota dôchodcov.

Martina Proksová



PROGRAM HOSPODÁRSKEHO A SOCIÁLNEHO ROZVOJA

- strategický materiál, ktorý je povinnou prílohou k žiadosti na získanie peňazí z eurofondov.

Naša obec môže získať peniaze cez program rozvoja vidieka na rozvoj obce. Bol preto vypracovaný Program sociálneho a hospodárskeho rozvoja obce a v rámci neho vyšpecifikované priority na nasledujúce obdobie. Určenie priorít vychádzalo z vyhodnotenia dotazníkových akcií, ktoré sa uskutočnili v minulom roku - rekonštrukcia miestnych komunikácií; -rekonštrukcia obecných budov, predovšetkým kultúrneho domu, vybudovanie multifunkčnej budovy, v ktorej budú priestory pre šport, kultúru, služby pre občanov; -riešenie vzhľadu centra obce -vybudovanie parku a ihriska pre malé deti v bývalej školskej záhrade, okolie pomníka padlých a autobusová zastávka; -vybudovanie viacúčelového ihriska na dvore za kultúrnym domom a pohostinstvom Flamengo; -kanalizácia; -protipovodňové opatrenia.

OBČIANSKE ZDRUŽENIE MIKROREGIÓŇ RADOŠINKA

Naša obec je členom tohto združenia spolu s ďalšími 10 obcami. V rámci mikroregiónu bude možné riešiť aktivity presahujúce rámec možností jednej obce - do úvahy pripadá vybudovanie sociálneho zariadenia, vidieckej turistiky a cyklistického chodníka.

Viera Predanocová

AKTIVAČNÉ PRÁCE – za posledný rok – 2007 - boli podmienky pre aktivačné práce sťažené, zmluvy sa podpísali vždy na dva najvyššie na tri mesiace. Od 1. mája 2008 bol novelizovaný zákon č. 139/2008 Z.z. Podľa neho – aktivačné práce sú na 6 mesiacov pre občanov dlhodobo nezamestnaných a zároveň v hmotnej núdzi. Pre občanov, ktorí nie sú v hmotnej núdzi a sú aj krátko nezamestnaní je možné organizovať dobrovoľnícke práce. Táto forma prác pre obec je tiež na obdobie 6 mesiacov. Do konca apríla pracovalo na aktivačných prácach 5 občanov, z toho len jeden muž. K 30. 4. boli práce prerušené až do času, kým nebudú pripravené nové zmluvy podľa nového zákona. Toto rozhodnutie skomplikovalo život v obciach a spôsobilo omeškanie jarných prác. Všetkým občanom sa ospravedlňujem, že práce pri udržiavaní poriadku a pekného vzhľadu obce sa vykonávajú s omeškáním.

ODPADY -likvidácia odpadov a kvalita životného prostredia je téma dnes veľmi aktuálna.

Poplatky za odvoz a likvidáciu odpadov sa stále zvyšujú. V našej obci sme na tento rok nepristúpili k zvýšeniu poplatkov za odvoz komunálneho odpadu. K zvyšovaniu ale postupne bude musieť prísť. K tomu, aby sa poplatky nezvyšovali príliš, musíme prispieť všetci. A to tým, že budeme dôsledne triediť odpady, zvyšovať množstvá vyseparovaného odpadu a tým znižovať samotný komunálny odpad. Komunálne služby vyhodnocujú množstvá a druhy separovaného odpadu, posielajú informácie obciam a tie potom môžu žiadať od recyklačného fondu finančný príspevok až do výšky 1500,- Sk za tonu vyseparovaného odpadu. Čiže čím viac odpadu vyseparujeme, tým väčší príspevok môžeme dostať.

Tiež je dôležité biologicky rozložiteľný odpad spracovať doma kompostovaním.

Komunálny odpad - za vývoz komunálneho odpadu platí obec komunálnym službám za odvoz z obce a potom sa platí za uloženie odpadu na smetisku. My vyvážame KO do Bojne. Vývoz jednej smetnej nádoby stojí v súčasnosti cca 600,- Sk.

Ak má občan v niektorom mesiaci viac odpadu ako je možné uložiť do KUKA – nádoby, môže si na obecnom úrade dokúpiť vrece v cene 31,- Sk a odpad navyše v ňom vyložiť vedľa KUKA – nádoby. Pracovníci komunálnych služieb ho zoberú. V cene 31,- Sk,- je zahrnutý odvoz a uloženie odpadu.

Viera Predanociová

Cenník za poskytovanie služieb občanom, za prenájom kultúrneho domu a obecných zariadení

1. Cintorínske poplatky

za miesto na cintoríne rezervované na 10 rokov

- dvoj hrob 400 Sk
- jeden hrob 200 Sk

2. Poplatok za vyhlásenie v miestnom rozhlase 75 Sk

3. Poplatok za nájom smetnej nádoby

- za starú nádobu používanú od r. 1988 10 Sk
- za novú nádobu používanú od r. 1999 60 Sk

4. Poplatok za prenájom Kultúrneho domu

Domáci občan – svadba 800 Sk + spotreba energie
Cudzí občan – svadba 1 200 Sk + spotreba plynu a elektriny

Kar 400 Sk + spotreba energie
Rodinná oslava – občan obce 600 Sk + spotreba energie
Rodinná oslava – cudzí občan 1 000 Sk + spotreba energie

5. Poplatok za požičanie stolov a stoličiek z KD

- stôl 15 Sk/kus
- stolička 5 Sk/kus

6. Upratovanie domu smútku 200 Sk

7. Zvonenie 50 Sk

AUTOBUSY

Malé Zálužie – Nitra

04:22- PD, (6), nejde 15.7., 1.11.

05:03- PD

06:38- ide do 27.6. a od 2.9. v PD

06:46- PD, (6), nejde 5.7., 1.11.

07:25- PD

07:49- (7)

08:23- PD, (6), nejde 5.7., 1.11.

09:34- PD, (6), nejde 5.7., 1.11.

11:03- PD, (6), nejde 5.7., 1.11.

11:07- ide (7), 24.3., 1. a 15.9., 17.11.,
nejde 23.3, 31.8., 14.9., 16.11.

12:15- PD

14:01

15:35- nejde 23.3.

16:20- ide do 27.6. a od 2.9. v PD

16:44- PD

17:44

19:11

20:32- PD, ide (7), 24.3., 1. a 15.9., 17.11.,
nejde 23.3, 31.8., 14.9., 16.11.

Malé Zálužie – Radošina – Piešťany

04:33- PD, (6), nejde 5.7., 1.11.

05:45- (7)

05:45- ide do 27.6. a od 2.9. v PD

05:55- (6), nejde 5.7., 1.11.

07:22- PD, (6), nejde 5.7., 1.11.

09:05- PD, (6), nejde 5.7., 1.11.

11:05

12:40- nejde 23.3.

16:00

17:45- ide (6), (7), 24.3, 1. a 15.9.,
nejde 23.3., 5.7., 31.8., 14.9., 1. a 16. 11., 17.11.

17:49- PD

18:40- PD

21:53- (7), 24.3., 1. a 15.9., 17.11.,
nejde 23.3., 31.8., 14.9., 16.11.

Malé Zálužie – Radošina

06:00- PD

15:20- ide do 27.6 a od 2.9. v PD

16:23- ide do 27.6 a od 2.9. v PD

23:12- PD

Vysvetlivky: PD- pracovný deň, (6)-sobota, (7)- nedeľa

Spoločenská rubrika



Zomreli:

Ján Marták – 10.1.2008

Amália Predanocyová – 27.2.2008

Augustín Varga – 5.3.2008

Anna Líšková – 28.4.2008

Pristažovali sa:

J. Tupý

T. Kovalinková

L. Kovalinková

OZNAMY

Termíny odvozu komunálneho odpadu:

vždy v stredu - 9. júla; 6. augusta; 3. septembra; 1. októbra; 29. októbra; 26. novembra; 24. decembra

Termíny odvozu separovaného zberu:

vždy v utorok - 22. júl; 19. august; 16. september; 14. október; 11. november; 9. december.

Telefónne čísla:

Elektrárne - poruchová služba – 0800 111 567

služby zákazníkom – 0850 111 555

Plynárne - poruchová služba - 0 455 1123 08, 0455 1123 09

zákaznícka linka – 0850 11 13 63

Pohrebná služba TURANOVIČ, Nitra - 0905 948 812

Objednanie stravy: firma Ďurík, Ludanice: 038 531 97 71, mobil 0903 439 796

Každý štvrtok o 1415 prichádza pojazdná predajňa mäsa a mäsových výrobkov.

SOS 112 – na privolanie pomoci stačí jediné číslo (zdravotná služba, polícia, hasičská služba).

Ďakujeme všetkým prispievateľom Občasnika.

Redakcia: Zuzana Plesníková, Viera Predanocyová

Grafická úprava: Zuzana Krajčovičová

Nepredajné!